

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๘/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๗/๒๕๖๐

วันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายพิรพัฒน์ จิระนานนท์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำว่า “สัญญา” ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๒ ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๗ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายพิรพัฒน์ จิระนานนท์ (ผู้ร้อง) ได้ยื่นฟ้องสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน ก.ล.ต.) เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขคำที่ ๑๔๕๔/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๕๐๕/๒๕๖๐ คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ เนื่องจากผู้ร้องได้ทำสัญญาเปิดบัญชีกับบริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ตั้งตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์โดยส่งซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งในช่วงเดือน ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ผู้ร้องส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์โดยไม่มีผู้แนะนำการลงทุน คูแล็บยูซีโดยเฉพาะ ต่อมาวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ร้องได้ขอให้บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) จัดผู้แนะนำการลงทุนที่มีประสบการณ์อย่างน้อย ๔ ปี ในด้านเครดิต การวิเคราะห์ข่าวและข้อมูลตัวเลขเศรษฐกิจเพื่อคูแล็บยูซีซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ร้อง บริษัทหลักทรัพย์

- ๒ -

โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) จึงมอบหมายให้พนักงานบริษัทเป็นผู้ให้คำแนะนำการลงทุนแก่ผู้ร้อง ต่อมาผู้ร้องได้มีหนังสือร้องเรียนหลายครั้งต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ในฐานะผู้กำกับดูแลบริษัทหลักทรัพย์ ให้ดำเนินการกับบริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการให้บริการของ พนักงานบริษัท รวมทั้งการที่เจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทปฏิเสธการทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์ กับผู้ร้อง และการยกเลิกสัญญาซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงาน ก.ล.ต. จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๕ ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าบริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๓ ประกอบกฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตประกอบธุรกิจ หลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๕ หรือไม่ โดยสำนักงาน ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบรวบรวมข้อเท็จจริง จากพยานหลักฐาน ทั้งทางด้านเอกสาร พยานบุคคล และบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ร้อง กับพนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) สรุปผลการพิจารณาได้ว่า บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายและสัญญา ทุกฉบับโดยชอบแล้ว จึงเห็นควรยุติเรื่อง และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ผู้ร้องเห็นว่าการที่บริษัท หลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ก.ล.ต. ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่สำนักงาน ก.ล.ต. ไม่กำกับดูแลเป็นการละเอียดต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลาง ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ว่า กรณีดังกล่าวถือไม่ได้ว่าสำนักงาน ก.ล.ต. ละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการกำกับดูแลบริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างไร

ผู้ร้องอ้างว่า คำว่า “สัญญา” ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๒ ทำให้ผู้ร้องไม่สามารถเข้าใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ ตามใบอนุญาตได้ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า คำว่า “สัญญา” ตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ หรือไม่

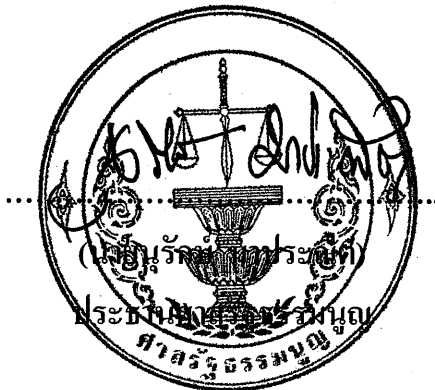
- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๑ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายของคำว่า “สัญญา” ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๒ เป็นเหตุทำให้ผู้ร้องไม่สามารถเข้าใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ตามใบอนุญาตได้ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า คำว่า “สัญญา” ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ หรือไม่ อันเป็นกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๑ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๘/๒๕๖๐)

(Signature)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

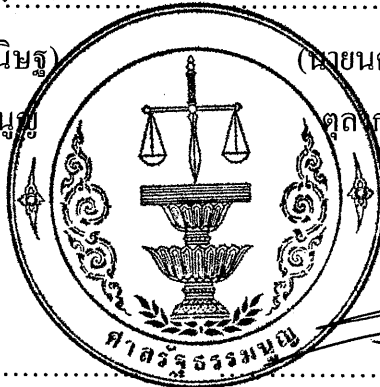
(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ